

for nogle, når de kan påstå, at de ikke har fået svar. De har fået svar.

Men jeg vil gå videre og sige, at om end dette spørgsmål ikke have været besvaret, ville det jo ikke være nogen hindring for at vedtage beslutningsforslaget her. Det ville ikke ændre en tød-del ved nogens afstemning, om det spørgsmål var besvaret eller ej.

Så kommer jeg til hovedsagen: Enhedslisten harcelerer over, at forslaget er hastet igennem uden mulighed for en grundig udvalgsbehandling. Det vil jeg for det første benægte. Vi har haft to lange arbejdsdage. Hundredetusinder hvis ikke millioner af ord, masser af møder og samråd, alt muligt har vi haft i de to dage, og dertil kommer jo, at forslaget længe inden var meget velkendt. Vi har jo i dagevis, næsten i ugevis, diskuteret, hvad vi skal gøre i den situation, så det er jo ikke noget, regeringen pludselig har trukket ned fra den klare blå himmel og præsenteret Folketinget for, således at dette stakkels uvidende Folketing eller i hvert fald den stakkels uvidende Enhedslistegruppe ikke har kunnet sætte sig ind i det på to døgn. Der må alligevel være noget galt med den intelligenskvoient.

Man siger, at det hastes igennem, og man taler om lovsjusk. Jeg vil gerne give en forklaring på, at det her virkelig hastede, skønt vi altså har fået al den tid, nogle har krævet, og nogen har haft krav på. Det haster faktisk, hvis Danmark skal gøre sin internationale pligt, hvis vi skal opfylde det, vi siger ved festlige lejligheder, med at være til rådighed og ikke pindehugges i lang tid om, hvorvidt vi evner, eller vi vil stille op med det, som er hele grundlaget for dansk international holdning allerede igennem mange, mange år og har været det bl.a. i hele denne regerings tid. Det haster faktisk.

Jeg skal så til slut oplyse, at det faktisk haster for 174 ud af 179 folketingsmedlemmer. Nok har flertallet ikke altid ret – andet end ret til at få sin vilje, de behøver ikke at have ret i sagen – men jeg kan trøste den del af befolkningen, der måtte lytte til denne debat, med, at når 174 medlemmer af dette Ting er enige om noget og stemmer for det, så er det nok ikke så helt ved siden af, og så er der ikke tale om sjusk eller hastværk eller noget i den retning.

Det er en dårlig undskyldning for at lege sin egen leg, og det kommer Enhedslisten heldigvis skidt fra.

Søren Søndergaard (EL):

Begrundelsen for vores eget ændringsforslag er sådan set samtidig begrundelsen for, hvorfor vi stemmer imod regeringens. Der er problemet med den styrke, der skal sendes af sted. Der er en FN-resolution, som anmoder om opstilling af en international styrke med substantiel NATO-deltagelse og en enhedskommando, men det, der er blevet realiteten, er en NATO-styrke med NATO-kommando, som oven i købet skal gennemføre et bestemt NATO-diktat. Det er jo derfor, vi har konflikten med Rusland. Vi har konflikten med Rusland, fordi man har villet gennemføre et NATO-diktat oven i købet på en arrogant måde, og efter vores opfattelse er det en meget farlig konflikt. Det er en farligt konflikt, fordi den kan løbe ud af kontrol, fordi der er kræfter i gang i Rusland, som helt åbenlyst opererer på egen hånd, men det er også farligt, fordi det kan føre til, at man giver nogle indrømmelser, som efter vores opfattelse er uacceptable.

Jeg vil godt understrege, at det, at vi mener, at der skal forhandles med Rusland, ikke betyder, at vi mener, at Rusland skal have et eget område op til grænsen til Serbien, som det skal kontrollere, og måden at undgå det på er lige præcis fra starten at have inddraget Rusland og givet dem nogle reelle indrømmelser i forhold til kommandostrukturen, hvilket man jo formentlig også kommer til i sidste ende.

Det andet argument, som er vores, er, at den politiske løsning, der fremlægges, jo indebærer, at kosovaalbanerne ikke kan få ret til at bestemme deres egen fremtid. De kan få selvstyre, et selvstyre, der er bestemt af NATO, men de kan ikke få ret til at bestemme, om de vil være et selvstændigt land eller de ikke vil. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt Enhedslisten ønsker, at Kosova skal være selvstændigt eller ej, det er et spørgsmål om, hvorvidt man anerkender deres ret til at træffe beslutningen selv, og der må vi bare konstatere, at et flertal i denne her sal har besluttet, at den ret skal kosovaalbanerne ikke have, og så kan vi jo så se, om kosovaalbanerne vil acceptere det. Det er ikke noget, der får støtte fra Enhedslisten.

I forhold til hr. Arne Melchior er det da nok rigtigt, at det her forslag har været kendt i for-ligskredsen i et stykke tid. Det har ikke været kendt af os andre så længe. Men det er da rigtigt, at vi i vores betænkingsbidrag kritiserer den vane, der er blevet, en vane, der går ud på, at når vi sender folk af sted til operationer, som